

Dette stemmer med det hidtil gældende princip.

Ifølge § 94 dækkes efter de egentlige massekrav, jfr. § 93, men forud for privilegerede krav og uprilegerede krav rimelige omkostninger ved forsøg på forud for konkursen at tilvejebringe en ordning af skyldnerens økonomiske forhold og visse andre krav.

Hjemlen for sådanne sekundære massekrav blev indført ved den ændring, som i 1975 blev gennemført med indføjeelse af et nyt kap. 5 a. Bestemmelsen om forlods dækning til sekundære massekrav rådede bod for den hidtidige mangelfulde retstilstand, hvorefter omkostninger ved forsøg på at hjælpe skyldneren med at undgå en konkurs blev stillet som simple krav i det senere konkursbo, medmindre skyldneren havde stillet sikkerhed for omkostningerne.

På den anden side medfører ændringen, at de omkostninger, som i et bo dækkes forud for privilegerede og simple krav, er blevet større og mere tyngende for bomassen.

Dette giver i særlig grad grund til at rejse det spørgsmål, *om en forholdsmæssig del af bobehandlingsomkostningerne bør belastes pantsikrede kreditorer.*

Under den gældende retstilstand, som vil blive opretholdt ved det fremsatte forslag til ny konkurslov, dækker salgssummerne for pantebehæftede aktiver de pantsikrede kreditorer, uden at nogen del af realisationsværdien for de pantsatte aktiver beslaglægges til omkostningerne ved bobehandlingen.

Det gælder især for salg af løsørepantsatte aktiver, at likvidators arbejde med salget er af mindst samme omfang som for ubehæftede aktiver. Han skal udfolde de samme salgsbestræbelser og i tilgift sikre sig, at panthaverne er indforstået med realisationsmåden og de opnåelige salgspriser.

Det er derfor mindre begrundet, at panthaverne ikke skal deltage i boomkostningerne og affinde sig med, at en forholdsmæssig del fragår i salgsprovenuet.

I forhold til de privilegerede kreditorer og de simple kreditorer savnes der begrundelse for, at de ubehæftede aktiver i betydeligt omfang kan medgå til dækning af omkostningerne ved salg af pantsatte aktiver. Der sikres herved panthaverne en ubegrundet fordel.

Omkostningsproblemet vil få øget betydning med hensyn til realisation af fast ejendom, idet retsplejelovens § 680 ophæves samtidig med vedtagelse af den nye konkurslov.

Hidtil har panthaverne i fast ejendom ved afgivelse af erklæring efter § 680 kunnet opnå, at ejendommen holdes udenfor bomassen som et separatistaktiv, der realiseres uafhængigt af bobehandlingen. Dette har medført, at ejendommens værdi ikke indgår i beregningen af likvidatorhonoraret, ligesom omkostningerne ved ejendommens realisation var boet uvedkommende.

Advokatrådet kan ikke være enig i det i betænkning II pag. 181 anførte. Det hedder her under bemærkningerne til reglerne om bestyrelse og salg af pantsat fast ejendom, at der ikke bør pålægges panthaverne „at bære en andel af boets almindelige omkostninger, selvom disse også vedrører pantet. Formålet med pantsikkerheden er at gøre panthaverens fyldestgørelse uafhængig af skyldnerens øvrige formue tilstand og hensynet navnlig til realkredit, men også til anden pantsikret kredit taler stærkt for at sikre panthaverne pantets værdi ubeskåret“.

Efter rådets opfattelse stemmer det bedst med hensynet til de øvrige kreditorer, at panthaverens sikkerhed ikke udstrækkes udover den beløbsmæssige pantsikkerhed. Omkostningerne ved realisationen af pantsatte aktiver bør forlods afholdes af provenuet af realisationen. I sådanne omkostninger indgår den del af bobehandlingsomkostningerne, som forholdsmæssigt vedrører de pantsatte aktiver.

Det indstilles derfor, at en hertil svarende regel optages i lovforslaget.

3. Sikkerhedsstillelse.

Forslaget til konkurslov indeholder i § 118 en bestemmelse om *sikkerhedsstillelse*, hvorefter „skifteretten træffer bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket omfang den midlertidige bestyrer, kurator eller medhjælper skal stille sikkerhed“.

Denne bestemmelse er identisk med betænkning II § 121, stk. 1, og i bemærkningerne hertil hedder det, at spørgsmålet om sikkerhedsstillelse ikke bør afgøres af kreditorforsamlingen, men af skifteretten. Det sædvanlige vil formentlig være, at det pålægges kurator at stille sikkerhed, medmindre boets værdier deponeres på en så-